

Den UNØDVENDIGE ulykke

■ TEKST: JØRGEN HINDSE, FORMAND

Historien fra HUNDEN's martsnummer om den bortløbne golden retriever, der døde efter flere døgn i vinterkulden, har – ikke overraskende – affødt mange reaktioner, både mundtlige og skriftlige. Lige fra: ”Hvordan kunne de dog bare lade den gå, selv om politiet sagde det?” til ”Jeg har som dyrlæge kun gode erfaringer fra samarbejdet med politiet i mit område (Ringkøbing).”

Det kan gøres bedre

Men flertallet af henvendelser drejer sig desværre om oplevelser svarende til forløbet i artiklen: ”Vi har ikke tid. Vi har ikke ressourcer. Bare slip den løs. Den finder nok selv hjem etc.” – og ved rykkere: ”Sedlen må være blevet væk. Vi kan ikke se, at der er noteret noget etc.” De reaktioner ligner desværre også de beretninger, jeg møder som en del af bestyrelsen i Dansk Hunderegister, hvor vi i årevis har forsøgt at råbe politiet op.

Det er ikke tilfredsstillende, og det kan gøres bedre. I

DKK har vi respekt for, at politiet ikke har ubegrænsede ressourcer – hverken tid eller penge. Men det handler ikke om ekstra ressourcer. Det handler først og fremmest om arbejdstilrettelæggelse.

Standardvejledning mangler!

Hvorfor findes der ikke hos politiet en standardvejledning, så betjentene ved, hvad de skal foretage sig? Spørg finderens af hunden, om han/hun kan tage vare på den et par timer. For ofte vil ejeren hurtigt give sig til kende og vil selv kunne afhente sin hund.

Hvis det ikke er muligt, spørg finde-

ren, om han/hun kan bringe hunden til nærmeste, åbne politistation, hvor politiet bør have en elektronisk scanner, så de kan aflæse hundens ID-nummer og døgnet rundt kan finde ejere i Dansk Hunderegisters database, så han/hun kan hente sin hund og få en bøde for at lade den strejfe. Hvis det heller ikke er muligt, må politiet enten selv hente hunden eller få Falck til at gøre det, så den kan blive sikkert anbragt, indtil ejeren er fundet. Og når det er sket, skal ejeren naturligvis dække udgifterne til transport og pensionsophold foruden bøden for at lade hunden strejfe.

Det vil ikke betyde ekstra udgifter. Det vil til gengæld betyde mere effektiv udnyttelse af politiets tid. Det vil betyde bedre betjening af de borgere, som skal opfylde lovens krav om ID-mærkning og registrering af deres hund og som oplever det dybt uretfærdigt, hvis deres firbenede familie-

medlem så alligevel lades i stikken. Det vil forhindre farlige situationer i trafikken. Og det kan gøre forskellen mellem liv og død for hunden.

Gør din pligt og kræv din ret

Vi må have en ordentlig varetagelse af hundeområdet hos politiet, og det sker næppe af sig selv. Derfor vil DKK opfordre Rigspolitiet til at indføre et krav om effektiv håndtering af hundeområdet i de kontrakter, som danner grundlag for fastsættelsen af politidirektørernes årlige resultat-løn, så området kan bringes ind i en fornuftig gænge.

Når det er sagt, så vil jeg gerne minde alle hundeejere om en nyttig, lille op-

findelse. Jeg tænker på hundetegnet. Det er faktisk lovpligtigt, at hunden skal bære et sådant. Godt nok er der ikke p.t. lovkrav om, at hundetegnet skal angive et telefonnummer. Men man har jo lov til selv at bruge hovedet, og et gyldigt mobiltelefonnummer eller to (måske endda med landekode, så det også duer i udlandet) er måske den allerbedste sikring, du kan give din hund – ikke mindst frem mod ferietiden, hvor man er mere ude, og hundene er med på besøg i fremmede haver, bliver passet hos familien etc.

Når ID-mærkning og registrering samt hundetegn er i orden, så kan vi godt tillade os at bruge det gamle slogan: Gør din pligt og kræv din ret – i nævnte rækkefølge. ■

Forsyn hundetegnet med telefonnr. - også selvom loven ikke foreskriver det

Foto: Wiegarden/Jørgen Bak Rasmussen